

Εἰ δὲ καὶ τὰς προτεθέσσας διωμέσι ἐμέργεισι
τῇ ἀπλῷ σώματικῇ ἐν ἀμύλῳ φύσει προσίκτη-
σι. Καὶ εἴ τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἐν ᾧ ἐν
Θρῶπων Τυχῇ προσωκείσθαι.

Δῆμα Α'.

§. χ γ. **Ο**ὐδεμίαν διώματι, οὐδὲν ἐνέργειαν, οὐδὲν ὅτι τὴν
“σόλως πάθος σφραγματιῶδες, ὅπερ αὐτῇ τῇ σωματικῇ οὐ-
σίᾳ φροσεῖρ, ἐν αδιαιρέτῳ αὐτῆς φροσεῖραι διωμέσθαι,
” τὸν αὐτὸν οὐσιῶδες τι, οὐδὲν ἐπικινδύνωδες.

Προσέταν οὖν τοῦτος εἰ διωματὸν τῇ σωματικῇ οὐσίᾳ διώμα-
μις, οὐδὲν ἐνέργεια, οὐδὲ πάθημα ὅτι τοῦ, οὐδὲν διατρέψις οὐσιῶδες.
Ἐπειδὴν οὐν τὸν αδιαιρέτῳ φρόσειν, (εἰς τὸν δ.) οὐδὲ τοῦ
σώματος οὐσίαν ἐντάσσει, (§. φιλ. φιλ.) τῆς ἄρα οὐ-
σίας (καὶ τοιούτην οὐσιῶδες ὃν αὐτῇ) τὸ τοιότον οὐσιώκισται· οὐτε
οὐσία τὸ οὔσιον οὐσιῶδες ἀφήρηται. Λιμάνιαν δέ. (§. σκην.
καὶ σληγ.). ”Αρα τὸ Α'.

Αλλὰ οὖν ἐνυπαρχότῳ, εἰ τότε δόξει, τὸ πάθος ἐπι-
στιωδῶς τε, καὶ καὶ συμβεβηκός τῇ οὐσίᾳ τῷ σώματος, πλίν
ἐν αδιαιρέτῳ. Καὶ ωστοβεβήσεται ἄρα, εἰ τῷ ακολέθῳ,
τότῳ τῷ σώμα, οὐ σῶμα, οὐ τοιούτην μόνον. (εἰς τὸν δ.)
Ἐν αδιαιρέτῳ δὲ τὸ σῶμα οὐχ οὕτω (§. φιλ. φιλ.), οὐ
σῶμα. ”Αμα τοιγαράν τὸ σῶμα ωστοκείσεται τῷ αὐτῷ, οὐχ
οὐχ ωστοκείσεται. Λιμάνιαν δέ. (§. ρξδ.). ”Αρα καὶ τὸ Β'.

Πόσιμα.

§. χ γά. **Κ**αὶ πάντα ἄρα ὅσα σωματικὰ παθήματα
οἱ τε καὶ λέγεται, μητέχει τινὸς ἐκπέσεως, καὶ δεκτικὰ οὐ-
ταὶ οὐτὶν ὀπωσῆν διαιρέσεως, τὰ μὲν καθ' αὐτὰ, τὰ δὲ καὶ
οὐταὶ

δέ το σῶμα. Καὶ καθ' αὐτὰ μήδε αἱ τῆς σωματικῆς ὑσίαις
αἰσφαίρετοι φύγασσις, οὐχὶ χῦμα, οὐχὶ τόπος οὐδὲ τὰς αὐτάς.
Κατὰ δὲ συμβοβικός, οὐδὲ τὸ σῶμα, χῶμα, οὐδὲ θερ-
μότης, οὐ βάρος, οὐ κίνησις, οὐ πέμπια, οὐ εἴτις ἄλλο· τύ-
πος δὲ ἐκαγος εἰς τοῦ καθ' ἑκατὸν πεσμὸν καὶ τομῆς αἰσφίδε-
κτος, ἀπέγειρεν τὸ σώματος εἰσὶν αὐτὰ, οὐδὲ φέρει τὸ σῶ-
μα, οὐχὶστημένο τὸ σώματος τὸ εἶναι ἔχοντα δῆτιν, εἰδέσθαι ακαρεῖ, αἰς
οὐδὲ αἰσφάρηστα πάθη (οὐδὲ τὸ λῦμα) οὐδὲν τοῦ σώ-
ματος.

Λῦμα Β'.

δ. χιβ. „Οὐσίᾳ τῇ σωματικῇ καὶ θεύλῳ, πλείους
„οὐδὲ τὸ αὐτὸν τὴν αὐτὴν προσείται κατίσταις, οὐθεραίτερον καὶ
„ὑπερεπιτίσιν αφός, ἀλλάλας ὁχύστας, μιδαμῶς δὲ πάντας
„λίλως αἰσφεπομένας (πολλὰ δέ τοι μᾶς δέσι σωματικούς)
„ταξι.) αἰδιώσατος.

Φανερὸς γάρ ὅτι μὲν πάντας ἀμετάρχειν οὐδέχεται
πᾶς αὐτὸς (δ. λ. δ.).

“Αλλάς περ μὲν οἱ τῆς Κυπίστεων, οἱ ἵσμοι, τέμοι τῶν ο-
φίσαται (δ. χιβ.).

Σχόλιον.

δ. χιγ'. Οὐχὶ δὲ οὐτισμὸν αἰσφεπεῖθαι θεολαζυβαύο-
μη, τοῦ δέ τοι πᾶς σώματι συμβαίνεσσιν κατίσται τὸ σώμα.
Θετον. Εκ δέ τοῦ εἰκείων κρατῶσθαι μᾶλλον, οὐ κλοίεται τὸ
λῦμα. Εκ φορῶν δέ τοῦ αὐτιθέτων, οἰσταν μήδε πέμπισις, α-
ισταν δὲ, συμμείζως τῇ αἰμορραγίᾳ τῆς οὖστερας ἐποχή-
τε οὐδὲ δηποθράψισις, τὸ πλεύματον· οὐδὲ δέ τοῦ καὶ πλεύρας
γωνιῶν, κατίσταις αἱ διαγώνιοι· οὐδὲ δέ τῆς λοτκευθῆς ἄμα,
οὐδὲ δηπικευθῆς, οὐ καμπύλη· οὐδὲ δέ τοῦ κατ' οὐθεῖαν οὐδὲ κύ-
κλος, οὐ κατὰς σπεῖραν. Καὶ αἰπλῶς, οὐποτέρας δέσις φέρει
τὰς τοιχαιώδεις, οὐδὲ αὐτῷ αἰσφυσμένη, οὐ βραδυπέρα, οὐ
εἰς τὸ μηκέτ' εἶναι λοτολίγατα.

ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΣ
Λημμα Γ'.

§. χγδ. „ **K**ίνοις ή αὐτή, ἐν ψωκεμένῳ τῷ αὐτῷ
„ διπλέσει πάντως τὸ αὐτό.

„ Μὴ δὲ, ἀλλ' ἔτερον· εἰπεὶ δεῖται οὐτοὶ φύσεις διὰ τῆς ἔτεροισ-
σεως ὁ λόγος, οἵτις πάντως· (τὸ δὲ ἄλλος οἱ καὶ λόγον φι-
λοσοφεῖ γνωμόμυνοι παραπονοῦσι) (§. λθ').) ποι-
ποτε δέρα τὸν φύμαχον ταύτην λόγον, φέροντες Θύσου-
σι; τῷ κινήσει; Ἀλλ' οὐκ ἔται η αὐτή. Ἀλλὰ τῷ ψωκε-
μένῳ; ἀλλ' οὐδὲ τῷτο ἔμπιν τὸ αὐτὸν οὐτως ἔται, ὅπερ ἦν
προτέρου. "Ο, τίποτ' αὖτις καὶ φάει, λαμφρῶς αὐτοῖς φύ-
μικτει, εἰς τῶν τῷ ψωκεθεῖτος αναίρεσιν. "Ἄρα κτ.

Λημμα Δ'.

§. χγέ. „ **A**i κατὰ τὰς δύο κινήσειν προσβολὰς συμ-
„ βαινεσσιν αὐτιδράσεις, ταῖς κινήσεσιν αὐτοῖς συνάρχον-
„ ται, συμβιβίζει, συναπίασιν, ἀπλῶς συμπλέγεται
„ εἰσι.

„ Γίνεται γάρ διτις καὶ τὰς αὐτιδράσεις ἀλιλευέργεια, η
„ ἀλιλοπάθεια· (§. χιη'.) καθ' ἕτερης χέσις θεαρεῖται
πραγματιώδης, τῷτε ἀνεργεῖται, καὶ τῷ καθ' ἕτερος ἀλι-
λα· χέσιν δὲ εἴδε τῷ αὐτιδράσει τοιαύτην συστῶσιν οὐ δυ-
νατόν. "Άρα κτ.

Θεώρημα Α'.

§. χγσ. „ **O**ντοῖς εἶναι σωματικῆς δυνάμεις τὰς δύ-
„ ίμιν γνωστικάς τε, καὶ βιλητικάς δόποφαινόμυνος, ἐν κινή-
„ σει τινί, (εἰ μέλλοι σύμφωνα δόποφαινεῖται) σωματι-
„ κῆ ηγή ταύτη, τὰς κατ' ἐκείνας θέματα ἀνεργείας κατα-
„ ναγκάζεται.

„ Ας δὲ διὶς σοιχειώδεις οιονεὶς ἀρχαὶ ἴσμη, αφ' ᾧν κατέ-
ται ἀπλῶς η πᾶς ἔχει, πᾶσα σωματικὴ ἀνέργεια ἥρτη
ται,

ται, αὐταις εἰσί· τότε καὶ τινὶ ἔκπασιν μέβον, καὶ θῆμα,
καὶ κίνησις, καὶ θέσις, καὶ ιρεμία (1). Καὶ οἱ μὲν κατὰ τὸν
κίνησιν διώματις ἀνεργητικὴ μόνη πέφυκε καὶ δρασίειος, αἱ
δὲ λοιπαὶ παθητικαῖς πάσι, καὶ τῆς κινήσεως αὐτῆς κατὰ τὸ
μεταβάλλειν προμηδύσει. Ή μὲν δὲ ιρεμίσις σάσις τις ἐ-
στα δέ τι σώματες, καὶ τὸν αὐτὸν τόπον, καὶ φίλη σέρι-
σις. (§. ϕος'. ϕοζ'.) Εἰ δέ τις, καὶ θετικὸν εἴναι τὸ
καὶ γάρ επιλέπει ποτὲ αὐτῶν ὑποθέσει, (§. αὐτ.) εἰμὲν
αἴλοχοί φέρει τότο καὶ ἀνεργὸν εἰπεῖν ἐπόλυμησαν, καὶ δρα-
σίειον· τὸ δὲ κατὰ τινὶ ἔκπασιν μέβον, ὥπερ δέ τὸ πο-
σὸν, παθητικὸν τῆς ὅλης τυγχανεῖν αἴλοχολέθημα, καὶ
τοῖς πάλαι διώρεισαι, καὶ τοῖς ὑπερον. (2) τὸ δέ τοι θῆμα
ὅρος τε φύη πέρας δέ της ἔκπασεως· θέσις δὲ οὐ τῷ με-
ρῶν, κατὰ τόπου, ἐν σωματικῇ πορὸς ἀλληλα γέσις. Καὶ
μεταβάλλει μὲν μεταβάλλει, μετιγαμένων τῷ μερῶν, η
θέσις δέ της κινήσεως· μεταβάλλει δὲ οὐ τὴν θῆμα
καὶ τομῶν, οὐ μετάθεσιν, οὐ ἀφείρεσιν, οὐ φρεστικήν, αὐτοῦ
τοις αὖτε κινήσεως. “Οἱ αὖτε σωματικῆς ύσταταις διαδι-
μεναις εἴναι, τὰς ἐν ἡμῖν γνωστικάς τε, καὶ βιδυτικάς ὁφεί-
νοιτο, ἐν κινήσεσι σωματικαῖς (εἰ μέλοι λέγειν τὰ συμ-
βαίνοντα.) τὰς κατ' ἐκέίνας ἀνεργεῖας πλεῖσται λέγειν κα-
παναγκαζεῖσαι.

Σχόλιον.

§. χυζ'. „ **Α**μέλειτοι ἔκπει φράσις, καὶ κινήσεως, καὶ κρά-
σις, σεως πορὸς ἀλληλα γίγνεται πάντα, αὐτοὶ φαμὲν εἴναι,
οὐκ ἄρδας προσαγορεύοντες. (πάντα δέ τὰ σωματικὰ
δέ τις ὁ Πλάτων φησὶν (3) οὐδὲ τὸ βοταῖς ὑπο-
κεῖσθαι παντοῖαις καὶ αἴλοιώσεσιν, δέ τινας ὥπερ αὐτῶν δοκεῖ,
αὐτοὶ ποτὲ οὐδέν.) „ Καὶ τοῦτο πάντες ἔξης οἱ Σοφοί
„ πλεῖ.

(1) Ὁρα Λογικ. ἐν Κάπη. τὰς κατὰ τὰς Νιωτέρες.

(2) Ὁρα Λογικ. Πιεὶ Πιοσθ.

(3) Πλάτων ἐν Θιατήτῳ.

„ πλὴν Περιφύίδες ἔμμερονται (Φυσὶ) Πρωταγόρας τε, καὶ
„ Ἡράκλειτος, καὶ Ἐυπεδοκλῆς, καὶ τῷ Παντὶ οἱ ἄλλοι
„ τῆς Ποιήσεως ἐκατέρας, καμψίας μὲν Ἐπίχαρις, ἡ αὐτή
„ γαδίας δὲ "Ομηρος, εἰπών·

Ωκεανόντες θεῶν θύεσιν, καὶ μητέρα τηθεῖ.

„ Πάντες εἴρικεν ἐκχοραὶ ρῶν; τε καὶ κινήσεως.

Οἵς διὸ Σωκράτης, σημεῖα καὶ τὰδε ικανὰ παρέθικε
„ ὅτι τὸ μὲν εἶναι δοκεῖν, καὶ τὸ γίγνεσθαι, κίνησις παρέθι-
„ χει, τὸ δὲ μὴ εἶναι, καὶ διόλλυθαι οὐσιχία· τὸ δὲ θερετικόν,
„ μόντε καὶ πῦρ, οὐδὲν τὸ ἄλλα θύειν, καὶ διπλῆ οπόσια,
„ αὐτὸς θύεται ἐκ φορᾶς, καὶ τείλεως· τότο δὲ κίνησις·
„ Καὶ τὸ ζώων θύεις ἐκ τῷ αὐτῷ τάπαν φύεται. τί δὲ, οὐ
„ τῷ σωμάτιον ἔξις, οὐχ τὸδε οὐσιχίας μὲν, ηγετικής
„ διόλλυται, τὸδε γυμνασίων δὲ, καὶ κινήσεων, οὐδὲ διπλῆ πο-
„ λὺ σωζέται; Ή δέ τῇ φυχῇ ἔξις οὐχ τὸδε μαθήσεως
„ μὲν τὴ μελέτη, κινήσεων ὄντων, κτῆται τὸ μαθήματι,
„ καὶ σωζέται, καὶ γίγνεται βελτίων, τὸδε δὲ οὐσιχίας, αὐτε-
„ λεπτοσίας τε, καὶ αναδίνεις γόνης, γέτε τι μαθάσει, αἴτε αὐτὸν
„ μάθοι διπλανθάσται; τὸ μὲν ἀρταὶ αγαθὸν κίνησις κατέτε
„ φυχὴν, καὶ τὸ σῶμα, τὸ δὲ, τὸν αὐτόν. Ετι τὸν σοι λέ-
„ γω τύλεμίας τε καὶ γαλενίας, καὶ σαπιαῖται, ὅτι δι μὲν
„ οὐσιχίαι σύπτεται καὶ λοιπούται, τὸ δὲ πέρα σωζεται. Καὶ
„ διπλή τάπεις τὸν κολοφῶνα αἰαγκάζω, προσβίβαζω τὸν
„ χυτοῦ σειραν, ὡς καὶ διπλὸν τὸν ἥλιον "Ομηρος λέγει,
„ καὶ διπλοῖ, ὅτι ἔως μὲν αὖτις τὸ φέροντα οὐ κινημένη, καὶ οὐ
„ ἥλιος, πάντες δέ, καὶ σωζέται τὸ δὲ θεοῖς τε, καὶ αὐθρώ-
„ ποιεις. Εἰ δὲ σαύπι τότο, ὡστερ δεδεῖται, πάντες χρήματα αὖτις
„ θύεσθαι, καὶ γέρεται τὸ λεγόμενον αὖτις κατέπιπτα.
Καὶ ἔπως οὐδὲ οἱ Πλάτων οὐδὲν τὸ πᾶν κινήσας ἐκόσμησε, καὶ
διέστωσε. Λειτούργης δὲ οὐδὲν τάπεις ἦπτα τὸν καθηγεμόνος
λακτίσας φαίγεται, πᾶσαν μὲν θύεσιν, πᾶσαν δὲ φθόραν,
καὶ μείωσιν, καὶ αὔξησιν, καὶ ἀπλῶς ἢν τινάπτονται αἴλλοισιν εἶδος
εἴραι τὶ κινήσεως θέματος, καὶ ταύτην ὅργων οἷον εἴναι
τῷ γνωμένῳ τὸ κυριώτατον ὑπειληφώς. Εκείνη γάρ δέ
καὶ τὸ εἰρημένον (1), ὅτι αἰαγκάζον αγνοεμένης τῆς κινή-

„ σεως,

(1) Φυσικ. Σελ. Ι'. Κιτ. Α'.

οἱ σεως, ἀγνοοῦσι τὴν φύσιν, ὡς μηδεὶς ἔσται χρέος
 „παῖτων, οὐ κίνησιν, ταὶ δὲ κινήσεως ἕκαστα παραίνεσθαι.
 Τί δέ Διηρόκειτος; καὶ Ἐπίκυρος; καὶ ὅστις ἐν τοῖς Παλαιοῖς
 τῷ τῷ αἰτομολόγῳ εὑφέροντο κόμματος, οὐχὶ καὶ ἔμφυτον ὄρ-
 μενὸν ὅπῃ τὸ κινεῖσθαι ταῖς αἰτοῖς φύσεστιν ἔνετος; κα-
 τὴν δὲ μὲν Διηρόκειτος „, ἐις δὲ πλαγίας αὐτὰς φέρεται
 „ώστο, οὐδὲ Ἐπίκυρος καὶ βάρος πορθεῖς, ταὶς μὲν καὶ τα-
 „θυμοῖς, ταὶς δὲ καὶ παρέγκλισιν, ταὶς δὲ κινημάταις αὖθις καὶ
 „πληγαῖς, καὶ καὶ παλμὸν κινεῖσθαι εἰσπαῖσιν (1). Ἀλλαμην
 καὶ φέρεται τοῖς Νεωτέροις ποιῆι τὸ δόγμα ἐκράτησε. Καὶ γάρ
 καὶ Καρτέσιος ἐκεῖνος, δὲ κινήσεως ιμιν ἀπαντει λόγῳ
 δραματηργῶν (δι. χ. β.) τὰ ἐν σώμασι. Καὶ Νείδων,
 τῶν ὀξύτερι κινήσεως διαφέρεσθαι, ὡς τελεστηργὸν τῷ τῷ
 πᾶς παντὶ γνωμονύμων, ἀπόση τῇ σωματικῇ φύσει ἔνεχεσθαι.
 (δι. χ. γ'.) Καὶ Διοίβνιτος ἐκάστη τῷ κατ' αὐτὸν μονά-
 δων, ὄρυκεν ἐνīκε (δι. φ. θ'). εἰς κίνησιν. Καὶ ὅστις
 ποτὲ Φιλόσοφος μετὰ αὐτῆς ὑπημεληθεύσας δι πάλαι τῷ
 ὑπερβον ὕπεργκε χρόνος (ἴω ἐν τούτῳ, οὐ διτερον εἴξελης,
 οἵς παιδείατος αἴτιος τὸ Φιλόσοφον εἶδοζε, πέτο μέγα
 αὐτοῖς εἰς κλέος, ἔσεσθαι ἀλπικόσιν, εἴτι τῷ ποροδηλοτάπων
 ἴκουοι εἰλέγησεν αὐτοὶ οφθεῖσιν.) ἀπαντει λόγῳ μιᾶ, α-
 πάσας ὅσαι π.σ. σώμασιν ὑπηγυμβαίνεσθαι ἔσται τῷ
 αἰλοιώστεις, τῇ σωματικῇ κινήσει διειλομένας αὐτέστοτε.
 Εἰ δέ δὴ ταῦτα, τίς δὲ (τὸ γάρ τοι Πλάτωνος (2) ἐν κα-
 ρῷ αὐτοῖς εἰρῆσθαι μοι δόξεισιν.) „, τίς δὲ αὐτὸς εἴτι πορός γε το-
 „, στότον σρατόπεδον, καὶ σρατῆρον "Ομηρον, διεύσαι αἱματι-
 „, βιτίσας μὴ καταγέλασος θυέσθαι; Πῶς δὲ καὶ κατα-
 γέλασος εἴη ὁ σωματικὸς μὴν κάστας διωάμεις εἴναι, περὶ
 τοῦ ιμιν γνωσικάτε, καὶ βουλητικὰς διῆχνει ὄμδος, μηδὲ
 ποροβάλλειν δὲ διὰ κινήσεως σωματικῆς ταὶς κατ' αὐτοὺς ε-
 νεργήσεις διετενόμδος; "Εσι δέ δίπλα ἥπας ἐνεργεῖς τὸ λε-
 γέμιον, ὡς καὶ Ἐνεργον ἐν Νεωτέροις τὸν Μόρον (3) φέρεται

πτ.

(1) Πλέπερχ. Α. Ἀριστ. Κεφ. Β'.

(2) Πλάτων ἐν Θιαυτήτῳ.

(3) Βιβλ. Β'. περὶ Ἀθην. Ψυχ. Κεφ. Α'.

τοῦ Νεαπολίτη Γεννέωσις, αἵξια μα τικρις ὑπειλιφότα
τὸ προπεθεῖ „εἰμι βρόυμενος, οἷς εἴκος λοικαλέσαι (πε-
„te captum) καὶ πάνυ δύναμεν, δις αὖ φέρε ρόμβου μο-
„λίβδους, καὶ χρυσοῦ γλωττίδα, νοήσεως αὐτοπίδειτε
„εἴναι, αὐτὸν τικός προσβολῆς τε καὶ συγκρύσεως, ἵτις πρὸς
„δύκον αὐτοῖς, καὶ τερρότητα, αἰδέλογον εἴη, μὴ δέξαιτο.
Αλλὰ γάρ πλειόταν τι δεῖ; Καὶ ὅσοι δύποτε σεματικῶν
εἴναι τέλιοι τυχεῖν ὑπειλιφήσιν, οὐ κινήσει πολὺτες σε-
ματικῆς, καὶ γνῶσιν πᾶσαν καὶ βαλητού, τελεῖθαι παρέδω-
καν, οἵτε θεοί Δημόκερον, καὶ Ἐπίκαρον τὸ πάλαι, καὶ οἱ
τελεότεροι Ἐπικύρειοι, οἵτοι οἱ θεοὶ τὸν Μεβέσιον εἰδύοντο ὕπε-
ρον· αὗτες καὶ ἡών αὐτοὶ οὐ παθέστεως λόγῳ διανεισάμεθα,
αἷς θέσιν ἔκείνυς διαφερεσθείσιν. Μόνας, αὖτε δύρας αὐτιφερο-
μένης τοῖς προπεθεῖσι τὰς θεοὺς Λάοκιον (1) αὖτις οὐδέξα τέλιοι
αὐτῶν ὕλης, αἰδοφορεῖν οἴαν εἴναι φύσει πρὸς κίνησίν τε,
καὶ νόησιν· μηδὲ γὰρ ὅποις αὐτοπάθειν ταῦτα αἰλίλοις, αὗτες
εἴναι αἰσύμβατα, οὐκέτιναι δέ καὶ μάλα, οἵτινες βαρύτης, καὶ
όλκη, καὶ ὀπόσαι ἀλλας δυνάμεις ὄντες καὶ δραστεῖοι, αἷς
οὐ παντειμόδιοι τῇ ὕλῃ ἐδράζονται, ὅποις τοι καὶ τέλιοι διαγνω-
σικῶν, καὶ τέλιοι βαλητικῶν τὰς δυνάμεις, τῇ αὐτῇ αἷς ὑ-
ποκειμένῳ προσεῖναι ὕλη, καὶ μὴ οὐ κινήσεσθαι σεματι-
καῖς, τὰς κατ' αὐτὰς ὄντες εἰσαγένεσαι.

Πρὸς μὲν οὖν Λακίου ἥδη τοῦ ἀγῶνος ήμεῖν ισαμένα,
Α'. ἀπαντόσομεν μηδὲ βαρύττω σόλως, μηδὲ ὄλκιν, οὐδὲ
ὅποιαν διάφανον ἄλλων, ἥτις μὴ ἐν κινήσει ἔχοι τὸ εἴ-
ναι, ἀνορᾶθαι τοῖς σώμασι· βαρύττω δὲ τέλος ὅπερι τὸ καύ-
ξαν φοραὶ εἶναι φαμὲν, καὶ τέλος ὄλκιν, ἐν τῷ πρὸς ἄλλη-
λα αἴμοιβαί τε σωμάτων ὄρμῇ εἶναι κειμένων. Ή δέ φο-
ραὶ καὶ ὄρμῇ κινήσεις αὐτόχθονα, ἐκ αὖτοῦ κινητικὰ πάντως,
καὶ οὖν ήμεῖν τυχὸν ἀγνοεῖμον, οὐδὲ αὖτοῦ τῆς κινητικῆς. Κι-
νήσεις δὲ, ἥτοι ἀνεργείᾳ γινόμεναι, ή γάρ ταῦτα αὐτοπί-
πτοντος, εἴγε δηπτικατέσερον τύχοι ὃν διειργόμεναι. Β'. δέ
σωεώδω, εἰ διωκτὸν, (οὗ τῷ Λακίῳ δοκεῖ) εἰς ταῦτο
οὕτε

(1) Πτελή Νέας Αργολίδας Βιβλ. Δ'. Κεφ. γ'. §. 5.

ἵτις κινητικὴ διάσημος, καὶ τὸ γνωστικὸν, ὡς ἐν πάσῃ μεμβράνῃ σώματι. Καὶ ἦτοι πάντος τῆς κινήσεως αἴπηρτικόν εἶναι οὐ νόησις, οὐ ἔχι. Εἰ μὲν ἄν, ἔχομέν τοι τὸ προτεθέντον. (§. χυξ'.) Ἀλλὰ μηδαμῶς αἴπηρτίθω, σήτω δὲ καθ' ἑαυτῶν τὸν αὐτὸν, εἴτε τῆς κινητικῆς δυνάμεως ἐπινεργύσης τῷ σώματι, εἴτε καὶ μή* σύστηται δὲ πάντως οὐκ ἀδιαφρέτῳ. (§. χύ. χυά.) ἐν μέρει δὲ τῷ σώματος ἔχουτι ἐκπαστικόν. Ἀλλ' εἴσω δὴ τῇ τοῦ μέρος, ὡς ἐν τύπῳ φάγας, δακτυλιάδος, ὁ νοῦν προσέχει τῷ νοητῷ, δός εἰπεῖν τὸν ὄντες, τῷ κύκλῳ, οὐ τινὲς τῷ πλευραῖσιν· εἰπεὶ γάρ καὶ τὸ ιμιδακτυλιάδον εὖδε τίττου νοεῖν υποτίθεται, προσέχει δὲ τῷ αὐτῷ νοητῷ ἄμα κακεῖνο. Ἡδη μὲν ἄν διχοτυμιῶντος τῷ κειμένῳ νοητικῷ σώματος, καὶ τῷ ιμιτόμων διασάντων (ὅπερ οὐκ αὖτις κινήσεως γέγονο.) ἦτοι μέρες τὸ τῆς νοησεως, οὐ αἴπιαν ὥχετο. Ἀλλ' εἰ τότε, οὐδὲ τοις εἴσοδαι, γέγονται τῶν πάσης τῆς κινήσεως, καὶ τὸ Θεώρημα. (§. χυσ'.) Εἰ δὲ κακεῖνο, ἦτοι εἰπεὶ αἱμοῦ τοῖς ιμιτόμοις, οὐ διπλή τῷ εἰτέρῳ. Ἀλλ' εἰ τὸ Β'. τοι μὴ καὶ θατέρῳ; οὐ τοις ὁ λόγος; Εἰ δὲ τὸ Α'. πότερον ποτὲ, ἐφ' ἐκατέρῳ τῷ ιμιτόμων οὐ αὐτὸν τοις εἴνοισι παρέσσεται, οὐ τῷ κύκλῳ, οὐ τῷ ὄντος, καὶ. οὐ γάρ οὐ ιμικυκλίς ἐφ' ἐκατέρῳ, οὐ ιμιόντος, καὶ. Εἰ μὲν δῶ διαστὰ παρέσσονται εἴνοισι, καὶ τάτων εἴσαι οὐ εἰτέρα ἦτοι ωκεανὸς, ὅπερ οὐ θέμις λέγεται. (§. υέ.) οὐ διπλὸν κινήσεως, ὅπερ αὐτορεῖ τὸν πάσης τοις εἴνοισι παράτην, οὐδὲ αὐθικός παραίτιος εἰσίχθη οὐ κίνησις (καὶ τῆς ὑποθ.). Εῶ γάρ λέγεται ὅτι εἴνοισι οὐ μιόντος εἰποθέαται γελοῖον. "Οποίοι ποτ' αὖ δρα καὶ βάπτοιστο οἱ θαυμαστὸς ιμιν Λάκιος, τοῖς αἰδωάτοις αἴπατόσει, δυνατῶ εἰναι τῶν ἐν σωματικῇ φύσει τῆς γνωστικῆς πάσης τοις διπορφαινόμενος.

Θεώρημα Β'.

§. χυη'. „Σωματικῶν τεθνισῶν κινήσεων τῷ τῆς γνω-

„ 547

,, σικῆς δωμάτεως ἐνεργειῶν, ἵσας μέντοι τὸ πότων πᾶσα·
,, κτικὸν, ἔπειρον παρὰ αὐτὸν τὸ κινύριον, ἵσας δέ τις, καὶ
,, ἐπ' αὐτῷ ὄρος ἀφ' οὗ, ἵσας δέ τις καὶ πρὸς ὅν, φύσασε
,, ἀλλήλων δηκονθύμην.

Τὸ Α'. ὁ πᾶς αἰδρεῖας τόπος ἡ σάρματος (Ἰ. χι.)
σαφῶς διεριζείται.

Τὸ Β'. δὲ καὶ τὸ Γ'. αὐτὴν διαφίλως κατασκευάζεται, ἵνα οἱ
πάντες ἔχοντες τῆς κινήσεως εἴναι (Ἰ. φοβ'.).

*Ἀλλας τε καὶ εἶχε αὖτε ἐδικρέτῳ τῷ γρόνῳ τελεῖθαι οὐκ
κίνητις, εἰμι δὲ ἀλλήλων οἱ ὄροι ἐπ' αὐτῆς διεκείνουστο· ἕκεῖ
νο δὲ τῷ αδυνάτῳ εἶναι ἐδείκνυτο (Ἰ. φπ'.).

Θεώρημα Τ'.

Ἴ. χει. 1., **Α**ἱ καὶ τὰς ἀπλάτες προστοχαῖς ἐνέργειαι τῷ
γνωστικῷ, καθ' αὐτὰς κινήσεις οὐκ εἰσὶ τοῦ σωματικῶν.

Εἴη δὲ τοῦτο εἰπερ αἱ παρὰ αὐτὸν τὸ κινύριον (Ἰ. χει.)
ἥτοι παρὰ αὐτὸν τὸ γνωστικὸν, τὸ τάπων παραίτιον. Ἀλλα-
μένων πολλάκις οἴκοδεν καὶ αφ' ἑαυτῷ κινηθεῖτες προσέχο-
μεν τοῖς νοητοῖς. (Ἰ. χοα. χοδ. χοέ.) "Ἄρα κτ.

*Ἀλλας. Σωματικῶν καταστάσων κινήσεων, εἰς τοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ-
ροι, δὲ μεν αφ' οὗ, δὲ δὲ πρὸς ὅν. (Ἰ. χει.) Ἀλλ' οὐτοῦ
τοῦ αἰδρεσάπον. εἰρημούσων γνώσεων, οἷς εἰς ἑαυτοῖς τελεμό-
νας ἴστην, οὐ αὐτὴν ἐνέργεια τοῦ δέ, καὶ ὄρος πρὸς ὅν οὐ δι-
νέργεια. (Ἰ. χει. χει.) "Ἄρα κτ.

Θεώρημα Δ'.

Ἴ. ψ. 1., **Κ**αὶ εἴτινες ἐνεγειρόμεναι τὰ πόλλα τῆς σώ-
ματος προσβολαῖς, τὸ γνωστικὸν τῆς ψυχῆς διεγείρεσσιν,
καὶ μέν αἱ αἱ κατ' αὐτὸν ἐνέργειαι, καὶ πᾶσαι προσδο-
ποιαστῶν τοῦ σωματικῶν κινήσεων τελέθμαται εἰσὶν, οὐδὲ οὐ-
σται εἰσὶν, αὐτοχθόνα κινήσεις εἰσὶν.

Πολλοῖς δὲ βοτβάλλω πάντος ἵχνας αἰπολλάγμασίοις πα-
γκύπτος. (Ἰ. χοσ.) ἐπειδὲ ταῦτα υπὲρ τῶν φαντασίων
εἴρουν

εῖναι φαμέν, ἀλλά ὅποις καὶ δὲ τὸ πόρος τῶν πάντων σκέψιν
ἢ καὶ τὸ σῶμα κίνησις συνεισφέρεσσα, ἀλλὰ καὶ τῷ γνωστι-
κῷ, εἴτε καὶ θύμοισι, παρακολύσσα, τὴν προκειμένην αἰτά-
γει αὐτὸν, καὶ αἱρέλησται. (χοδ'.) "Ἄρα τὸ Λ'.

Εἰ δὲ καὶ τινες δύστινοι σωματικῶν προσβολῶν εἰσὶν,
ἰπείγουσιν καὶ τάπωρ αἱ τῷ γνωστικῷ ροπαὶ πολλάκις οὐχίν-
ται, καὶ ταῖς μονὶς οὐκ ἄλλις σεῖς πιτίας τὸ πόρος κίνησιν
ἐνδόσιμον. (δι. χυπ'.) ταῖς δὲ οἰκοδσιν, καὶ ηἱ τῆς ἔξεως
μεταβολῇ, καὶ ηἱ πρόοδος, καὶ ηἱ κατάπαυσις. (δι. χοέ'.)
"Ἄταις σωματικαῖς κίνησεσιν μηδαμῶς συμβαίνει. (δι. χιπ'.)
Φαντρὸν ἐντεῦθεν ὅτι δὲ καὶ πιαύται αὐτόχθονα κίνησεις
εἰσίν. Ο. Η. τὸ Β'.

Θεώρημα Ε'.

δι. ψά. „ **Ο**ὔτε αἱ αἰαμνήσεις πάντῃ πάντως σωματι-
„ καὶ κίνησεις εἰσίν.

Συμβ. ίστι δέ τὸ τῷ αἰαμνήσεων σύνοιαν ωντὸν ἔννοιας,
καὶ παύτις ὀχθερέστης, καὶ ποτε τῷ ὑποναυτίωσιν ἔχόστης,
καὶ τὸ αὐτὸν εἰσάγεται. (δι. χογ'.) Οὐσία δὲ τῷ σω-
ματικῇ καὶ ἐνύλῳ πλείσις κατέ τὸ αὐτὸν τῷ αὐτῷ προσεῖται
κίνησεις, ὀχθοράτε καὶ ὑποναυτίωσιν πόρος ἄλλήλας ἔχού-
σας, μηδαμῶς δὲ πάντας μηδέπομπον, (πολλῷ δέ
αἱ δέοι συνεισαγομένας) αδιώσαντα. (δι. χυβ'. χυγ'.)
"Άρα κτ.

Εἶπε αἱ καὶ τὰς δύο τῷ ἔξεως κίνησεις δύσυμβαίνου-
σαι τῷ ἐγκεφάλῳ αὐτιδράσεις, πανομεύασις ταῖς προσβο-
λαῖς συναποπαύονται. (δι. χυέ'.) Λί δὲ μηδὲν καὶ τῷ
κίνησεων δύστινοισιν, τὰς σύνοιας ἔχοσσάκοι, καὶ δύσ-
πειροισάς οὐ δέοντες ἐκφέρεσσιν. "Άρα κτ.

Θεώρημα Ζ'.

δι. ψβ. „ **Ο**ὐδὲ η λεγομένη συνείδησις, καθ' οὐ σώμα-
„ σμερσφίσιν αὐτοῖς τούτοις ὅτι γούμην, σωματικήτις κί-
„ νησις δέρν.

"Ητοι

30 ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΣ

"Ητοι δέ μία ὅστις, καὶ οὐκ τοῦ σειθμῷ κίνησις, ὅπλα
τῆς σωματίσεως, καὶ τῆς ψυχής, οὐ γάρ τοῦ σειθμῷ μεν
ἔπειτα, εἶδε δὲ οὐκ αὐτόν, οὐ πέποιτο καὶ τοῦ εἶδει ἔπειτα. Άλλος οὐ
μεν οὐκ αὐτόν τοῦ σειθμῷ, διοίστει πάντως τὸ δύναμα μόνον,
τὸ δέ φραγμα τοῦ σίου στοίχου; φαίνεται τὸ αὐτό λόγιον καὶ ίμα-
τιον. "Αποπονοῦ δέ ταῦτα λέγεται. Διατὰ μεν γάρ ψυχής τῆς
τοντοῦ βούλησθαι, οἷον τὸ ιλίσιον, οὐδὲ τῆς συμειδήσεως,
αὐτῇ τῇ γνωμονίᾳ εἰδίσται φραστόχοιμον. (§. χειρ. χειρ. 3.)
Διακειμονίαν δέ τοῦ αὐτικειμένου, ανάγκη ηγετεῖ τῆς φύσης
αὐτοῦ σύγργειας διακείνεσθαι. Εἰ δ' αὖ τοῦ μεν σειθμῷ ε-
πέρα, εἶδε δὲ οὐκ αὐτόν κίνησις ὅστιν, οὐτε κατὰ τῶν ψυχῶν,
οὐδὲ οὐκατὰ τῶν σωματίσιν τελευμάτων, εἰπεὶ κίνησις οὐκ αὐτόν
φύσικειμένον τοῦ αὐτοῦ, διπλεῖσθαι πάντως τὸ αὐτό,
(§. χειρ.) εἴδ' αὖτος οὐ κίνησις τῆς σωματίσεως δύλως τῷ
εἶδει διακειθίσθαι· οὗτοι δέ τις εἰπιτελημάτων ψυχής τὰ
αὐτά οὐ σωματίσις, διπέρ αὐτοῦ εἴσιν. (§. χειρ. χειρ. 3.)
Εἰ δέ γε πλούταιον καὶ τοῦ εἶδει διαφόρον ἐχειν πενθῶσιν οἱ
κίνησεις, οἵτινες τὸ αὐτό ἀμφα τῷ τόπῳ καὶ ἡδονὴ φύσισσον-
ται, οὐ διαλλάξει τοῦτον τοῦτον, οὐ διαλλάξει τοῦτον τοῦτον
τοῦτον. Άλλος οὐ τὸ Α. ὑπάλληλων ἄρα (§. χειρ. 3.) ανα-
βαπτίσονται. Εἰ δέ τὸ Β. εἰπεὶ οὐ τὸ ιλίσιον φέρειταιν
ψυχής, κίνησίς τις τυγχανεῖ, οὐ εἴσιν διπλα τοῦ εγκιφάλου
συμβαίνεσσα, οὐ δέ κατ' αὐτῶν σωματίσις, οὐδὲ τῶν αὐ-
τῶν, ἀλλοδιπλα δέ τελεῖται περαινομάτης, φανερόν, οὐδὲ
τῆς ψυχής οὐ σωματίσις ἐράζεται, καὶ εἴδε σωματίσις ε-
στι. (§. χειρ. 3.) Εἰ δέ τὸ Γ'. διαλλάξει τοῦτο σωματίσις,
διπλα τοῦτο σωματίσις, οὐ κατὰ τῶν ψυχῶν οὐδὲ πέπαυται,
οὐδὲ ἄρα σωματόρχυσις, οὐδὲ σωματίσις ἀλιθῶς ὅστιν, δι-
πέρ λέγεται. (§. χειρ. χειρ. 3.) "Α δὴ πάντας διπλας
ασάρεις τὰς ψυχοτιθέμενα. "Ἄρα κτ.

Θεώρημα Ζ'.

§. 4γ'. „Καὶ αἱ καὶ τὰς κείσεις δέ τῷ γνωστικῷ ἐνέρ-
γειαι, παῖς ὅτιαν μᾶλλον, οὐ κίνησεις εἰσὶ τὰ σώματα.
Ἐπ' αὐτῷ δέ οὐτοῦ τοῦ ἀκρού ἄμα τελεῖται πρόσληψις,

καὶ οὐκέτεσιν τῶν τέπων, οὐχιστιν οἰκειότητος, οὐ
διαφορᾶς ἀνθύμησις. (Ἰ. χοζ'. χοη'.) Ἐπειδὴ δὲ καὶ
καταπάτες ἔτερα, κακεῖναι αὐτοί, φανερὸν αὖτις εἰς πινήσεις
ἔτυχανον, σωμέβαλον αὖτις τὸ αὐτὸν πινήσεις πλείσι,
διαφοράντες ηγούμενοι ἔχουσαι, ἄματο (σὺ αἴστερ
τῆς καταπάτεσσι, οὐκέτεσσι τελυρισμένος) (Ἰ. αὐτ.)
καὶ οὕτω, (τῆς πολύπολεως κατ' ἐφαρμογήν τινα, καὶ συ-
παρισταντὸν τῷ πολύβαλον σωματισμόν.) εἰ μὴ δοῦ,
πολλαῖς αὖτις εφεξῆς πολλῶν τινων αὐτιλίθεις, δοτήσαι-
σις δὲ οὐδεμία. Ἀλλὰ δοῦ ἄματο ηγούμενος πλείσι πινήσεις
ὑπεναντίων τοῦ διαφοράν ἔχουσας, τῇ ἀνύλῳ φύσει συμ-
βαίνειν αδιώκατον. (Ἰ. χυβ'. χυγ'.) "Δρα πτο-

Σχόλιον.

Ι. Τ. Δ. Εγ γὰρ δοῦ τὸ εἶναι λαλήμενον εἶναι τὸ αὐτὸν διτοφαι-
νόμενα πάντη εἶναι αδιώκατον, οὐ θατέρω διπλα προσέχον-
τες ἀλογιστῶμεν τὸ ἔτερον· εἰδὲ γάρ αδιώκατον τὸ ἔτερον τῷ
ἔτερῳ χωρίς· εἰδὲ μὲν κατὰ διατολῶν θιγγανόμενον τῇδε
μὲν τῷδε, τῷδε δὲ τῇδε· τῷτο γάρ αὖτις αἱρεῖταις αἴπλιτις
ἀνθύμησις. Ἀλλ' οὐφ' αὐτοῖς ἀνυούστες, οὐτω συμπράμενοι τῆς συ-
ναφείας αὐτῶν τὸ αδιώκατον. Ἡδη μὲν τὸν ίμιν παράσημη τῇ
Ωβεσίν, οὐδὲν τινὸς τῷ τῆς ἔκεινος συμμοείδες, φρεσὶ,
τῇ αἴπλωσι σαματικῇ οὐδὲν ἀνύλῳ ἐμβολίτις γινέσθω πόθεν
ποι αἴφοειζομένη, οὐ τῷ δυτικοῖς αὐτιλιπτικοῖ· ἀμα δέ τῷ αὐ-
τιμβολίτις συντιωτάτῳ αὐτεμβαλλέτω τῇ πράτῃ, οὐ τῷ μηδὲ
δυτικοῖς. Καὶ τοι πολλῷ σφοδροτέρα οὐ τῷ ἀνυλοῦ, οὐ τῷ τῷ
πινήσεων αὐτῷ διαμάχη. Καὶ γάρ αὐτικόστο τῇ πινήσει οὐ
κίνησις, τόγειναι σὺ γένει τελεῖδαι, καὶ τόπω, καὶ διδοσί,
καὶ ὅποι, καὶ δι ὡν, καὶ θερέτροι σῶμα εἶναι, καὶ ὅλως πινήσεις,
καὶ ὄντε, κοινά σκατέραις· τῷ δέ εἶναι τῷ μηδὲ οὐ αὐτιθεσίς
αἰκροτάτη. Καὶ τῆς γε πινήσεως ἔκεινο παρεισώσης, εἴδει δι-
πλα τῷδε δι ιρεμίας εἰμφαίνεται, οὐδὲν τινὸς, οὐδὲ τῇ ί-
ρεμίας αὐτῆς πρὸς τῶν κίνησιν εἴη συντιωτέρον. Ἀλλ' εἴπως
αὐτεμβαλλέτωσαν αἴλλοιλαῖς, καὶ πινήσεις αἱ σκατέραις, οὐκ
αἴροισι, πρὸς Θεοῦ, αἴροισι τόπων οὐ ἔτερα, διπερ οὐ στέρα
σωματική.

σωμάτων. Ἀλλ' οἵματι μὲν δὴ θάρτου δῆλον εἴδεται
ό τοῦ σωματοτύχου ἐγκίφαλος, οὐ δέ τοι αλλοίσι συμβαίνει
τὸ μήποτε σφραγίδως αἰτιβαίνοντα.

Θεώρημα Η'.

§. Τέττα. „**K**αὶ τὰς καὶ δέσμοις δὲ μεταβάσεσι δότονται
„σταύροις Κείσιν, οὐ κινήσεσι σωματικαῖς τελεῖσθαι α-
„διάσπερα.

Ἐπειδὴ γάρ αἱ κείσεις εἴτε ὡνται, καὶ εἰς αἷς, ὅτι τοῦ
μᾶλλον, οὐ σωματικαὶ κινήσεις εἰσὶν, (§. Τέττα. Τέττα.) καὶ
ταῦτας ἀρα οὐ κινήσεσι ταῖς προσηκόσιαις τοῖς σώμασι τε-
λεῖσθαι, μᾶλλον, οὐ ἔκείνας ἀδιάσπερα.

Ἄλλως. Καὶ εἰ κινήσεις εἰσὶν αὗται σωματικοί, εἶτα
δὴ καὶ ἐπ' αὐτῷ ὄρος οὐ μεντεῖται αφ' οὐ, οὐ δὲ πορὸς οὐ, αλλοίλων
δικηρούμενοι. (§. Χυτ'.) Ἀλλαμὲν δὲ τῷ τῷ καὶ δέσμοις
τετωνὶ γνώσεων, τὸ κινεῖσθαι τοῦ δὲ τῷ σωμάτῳ αλλο-
τερούμενον αἰαδείκνυται οὐ, οἷς εἴφεροι οἵτε ὄροι, καὶ τὰ μετα-
ξὺ ἐμφιλοχωρῶντα ποιεῖσθαι αλλοίλοις, εἰς ταῦτα συμμετέρχεται.
(§. Χπ'.) Ἀρα κτ.

Σχόλιον.

§. Τέττα. Γενικαὶ δὲ δέσμοι, καὶ λόγος τῶν παντὸς αἰγαία, καὶ
ἄττα φέρεται τῷ Νεωτέρῳ Γρηγορίῳ (1) ἐκ μέσης αὐτῆς
τῆς Μεταφυσικῆς, Λογικῆς ιερὸς αὐτὸρος καὶ σοφὸς παροχε-
ιζόμενος, αλλοτερωτάτοις μέσοις τῷ κατὰ τὰ σώματα, τὰς
καὶ τῶν τύχων κινήσεις διποδείκνυσιν.

Αἱ γάρ αἰδησίαι, φησί, καὶ φαντασία δημιουρῶς ἀπατῶ-
σιν, ἐν τῷ ράβδῳ ἡμιβαρῇ οὐ δύσασι κεκλασμένης οἵσιν οὐ-
μῖν παρεισαθεῖσιν. Οὐ δέ λόγος σαφῶς καταφωρᾷ τῶν α-
πά-

(1) Ψυχοσοφ. Πρωτ. ή. Σχόλ.

πάτειν, καὶ τὸν αἰδημάτων αὐτὸν καὶ φαντασμάτων, ἵτι παρῆστε δικαιοῦς ποὺς οὐδέλλημασιν, αὐτιβούνει καὶ δραμάχεται. Ἀλλ' εἰ μηδεὶς λέγει τῶν καὶ τὸν ἐγκέφαλον διεγειρούμενον κίνον, ὁ δὲ οὗτον λόγον, οὗτοι πάντως τῇ εἰκόνι συμδιεκλάτο καὶ θάνατος, τῷ διδέος συμεξεῖσάμενος, οὐ τανατίον αὐτὸν τῶν καὶ αὐτοῦ συμερρύθμιζέ τε καὶ συναπίθυνον. Ἀλλὰ σὺ (φησὶν δὴ τοῖς τούτοις τὸν Ωβέστιον ὁ Γεροβίσιος (1) προσκαλέσθεντος) ἀκνεστίμενα τί πρὸς ταῦτα; πότερον αὐτὸν ἑαυτὸν ἐπανορθώσται τὸ φάντασμα, οὐ ωτὸν ἀλλὰ τὰ αἴθυνεται μεταδιδοσκόμενον. Πόθεν δέ καὶ ταῦτα τὸ ἔτερον; Πῶς δέ καὶ Θάτερον Θατέρα σωίσει; Συνιόν δέ τῷ αὐτίκαιμένῳ παρεῖστο; Παραθέμενον δέ μεταπέπτει; Μεταπτεῖσαν δέ εἰς ὄρθοπτα χάρακά γαρδύ;,, Λλλέμενη οὐ ποσιμάπτει μηδὲ τῇ ιερᾷ αὔδρος, ἀλλο μήρι πρεστεῖ, εἴλος δέ, οὐ αἴθυντες οὐδὲ οἵμιν. Διὸ καὶ ταύτης σχέσιπανομένης, κρείττονες αὐτοὶ τῆς απάτης γνωρόμενοι. (2).,

Β'. Λί οὐδὲ τὰ οἰαστὴν ὅλης ὀρυρημάτα, κείσειν (3) θάγνοιαι, πῶς αὖ, φησὶν, ὅλως κινήσεις καὶ αὐταις τελευταὶ εἰσιν; Τὰ μὲν γὰρ τὰ τεργάτα, καὶ τεβάγωτα, καὶ ὄρθογωνίς, καὶ γεαμυνής, ηγὲ τὸν ποιόν τον φαντασματα, ταῦτα, καὶ τὸν ἐγκέφαλον συμβολαῖς ὀπωσκεν παρίσασαι. Θρηνεμάνος, οίονει τινας δὴ πίνακος, φωτὸς ἐπανυάζουσας, εμφάσεις καὶ ἀπεικάσματα, τάχα καὶ πείσματα. Τὸ δὲ δὴ, καὶ λιανίς βεῖς δὴ παντὸς βιγών γωνίας πρὸς ὄρθρας δύοις ισόπτηται ἐλαχον, καὶ λιανίς ὄρθογωνία πρὸς τεβάγωνα, οὐ δύοις δύοις διθύγεαμα ανθεβαλλόμενα ισόπτηται, οὐ διαφοραν, θημάτων τε πάθη παντοῖα, ηγὲ αἰειθνῶν ἴδια, ἀ μόλις, ηγὲ δὲ μακραῖς συλλογισμῶν ἀκολυθίαις λιπταὶ γίνεται, καὶ πεῖται δὴ ταῦτα θευματίαις ἐκείναις συμβολαῖς, πλὴν ἐγκέφαλων προσεγκολόπτεσθαι, τις αὖ πανθεῖν αἰκίσας, εἰμὶ αὐτὸν τὴν σχέσιπτυκῶς τὸν ἐγκέφαλον. Σὺ δὲ (3) Γεωμέτρης οὖν τῶν

(2) Ψυχεσσοφ. Πρετ. ή. Σχολ.

(2) Βιβλ. Β'. τὸν Μόνολογ. Κεφ. γ'.

(3) Γεροβίσιο. Ψυχεσσοφ. εἴτα πλιότ.

τινὶ ἐπαγγελίᾳ, φησὶ, Γεωργέῖταις αὐτὸν βάλης, τὰς
φέρει τοιότων ἀκειθεῖς τὸ καὶ διεξοδικᾶς δεῖξεις, φρούδες
χοιροτενεῖς εἶναι τινὰς κινημάτων, ἄλλο δὲ δέσι. Οὐά!
Λ' Ἀλλ' ωστε υἱόπτεον αὐθίς συν Λύγετίω (1) „, εἰς εἰ τὰ
„ σώματικά, οφθαλμοῖς τοῖς σώματικοῖς δι' οἰκειότητα,
„ ὄρατα καθίσατε, αἰδήκη πᾶσα γὰρ τινὶ φυχῇ κα-
„ θ' ἦν τὰ ασώματα Θεορῆμα, εἶναι ασώματον.

Γ'. Καὶ σύμμα δέ τινος, οὗτον τὸ παῖδος Ἀλεξανδρυ (2)
ἀπερρύπικός μιν τὸ μείματος, αὐτακαλύμμος, καὶ διὰ καί τινος
χαρημῆσαι πειρωμένος, καὶ Περδίκαν, Λυσίμαχον, Σέλευ-
χον, Ἀντίοχον, ἄλλος δέ τοι πάλιν ωστε βούλησθοντι, παειώντις
ὑπέθετο τέως τὸν Φίλιππον, γὰρ μάτος ἔκεινος αὐτίκα ε-
βόνθα. Τίς δὲν ὁ πάλιν τοῦ ερημέων δοκιμάσας, πάλι δέ
μή; πόθεν δέ, οὐ τῷ αἰλιθῷ σε τόποις, καὶ μὴ τοιότας συ-
γείδησις; Μῶν αἰλιθλαῖς φροσικῶς τε καὶ ιδέως αἱ συμβο-
λαὶ απτωτίσασαι, τινὶ δέ τοι αὐτῷ χρησίαν κοινῇ τῇ φύσει
ἐπέγνωσαν τὸ καὶ εδοκίμασαν; Αλλὰ μὴ γὰρ καταγέλασον,
πάλι δέν ίμιν μείματα ταῦτα, καὶ αὐτηνίσαις οὐδὲ τοῦ σώματικῶν
πειρᾶθαι διερμηνεῖσιν κινήσεων; (3).

Δ'. Καλείδω μὲν, φησὶ (4) τὸ κινάριον Βλίτυρι. Ἐκ-
φωτεῖτο δέ τις τοτὲ τὸ τοῖς ἄλλοις ασύμματον. Ἐμοὶ γάρ
αὐτίκα οὐδὲ τῆς φωνῆς, οὐ τοῦ ζῳδίου ὑπεισέρχεται σύνοικος;
τοῖς δέ λατιποῖς τοιότους θέσι. Τίς δέν δέσμοις
ἔκ κινήσεως τῆς αὐτῆς, τῷ μέρᾳ τοῦ κινάδος, τοῖς δέ τῷ μη-
δενὸς συνθυμίσεις φροβάλλονται, αἱ πλείσταις δύσιν τοῦ
χαρέοραν ἔχονται; (5)

Ταῦτα γάρ τοιαῦτα θέσιν, οἵα τοῦ πόρρωτά τοις σώ-
ματικῆς απειναὶ φύσειδες, καὶ διωάμειως, δύσιν άρσενος, φα-
σίγ,

(1) Βιβλ. Β'. τὸν Μοντού. Κιφ. 3'. Καὶ πιεὶ πλακότ. φυχ.
λητὸν τὸ δ'. μέχει τὸν 1γ'. Κιφαλαῖν.

(2) Γενικῶσ. εἴθα αἰντ.

(3) Μόρος πιεὶ Ἀθαν. φυχ. Βιβλ. Β'. Κιφ. 1.

(4) Γενικῶσ. εἴη οἵς αἰντ.

(5) Λύγετ. πιεὶ πιεσότ. φυχ. Κιφ. x. 8'.

τίς, δῆποτι γάνης, τίμη καὶ πλέον. Διὸ καὶ ὁ Ρωμαῖος Λυχρέτιος, καὶ τοι ἄλλως τῷ Επικύρῳ λύραι δημός αὐτὸς Θιασάρις, εἰπεὶ συμβιβόσει ὅλως αὐτόχασον εἰς τὴν δῆλην πυργωτικήν σωμάτων, τὰς γρανικάς δὲ παύτας τὰς φυχῆς ἐπεργείας ἀρμάτισσα, εἰπέτας τοι τὸν τόπον τὰς ὁμολογημένας δεῖται δέ τε περιστερούχεις σώματα; Φύσις, μή περ καθόδητος ὅλως ἀποστέλλει τοτέλματα, αἰδίμνυς; αἱμέλαι καὶ ὁρμαζεῖν, καὶ τὸ εἴται αὖτος πλάτπων επύγχασσε. (1)

Ea est omnino nominis expressio.

Καὶ τάτῳ τῷ Καθηγεμόνι παρηγόληθικῷ; Επικύρῳ,
„ καὶ τὸν φυχὴν εἰς πάρτη τηλός ακαπτούμαται, ὃ λε^τ
„ αὐτῷ αἰδετικός ψευτιθυμέτων. (2) Τί διέ; εἰ καὶ οὐβό^τ
„ αὐτὸς ὁ Νεώπρος Επικύρειος, ὁ τὰς ἐν πυρι τοιστοῖς,
„ δῆλησσαν σωματικῶν τηλων πλεῖσθαι βέταιομένος, πα^τ
„ λιγαδίαν εἰσεισεις ἀστι, αὐτὸς πᾶς αὐτῇ μὴ παῖν πο^λ
„ λοῦ αρεστούμνος; „ τίς γάρ ποτε, φεσίς (3) ὅλως αἰσπι^τ
„ θεταιται, τῷ τῷ Ζύρρῳ έπιστημε προσβεβλή, μή δη^τ
„ πως κίνηται παριμποκίσθαι, αἰκαδεῖ καὶ αἰτίλητον τοτε^τ
„ κλεψιμήτης εἰρεθεία;

Τέτοιο μάλισται Βύθιτος τὸν χθονός δέπι βίρροθρον.

Ο γάρ τοι τὸν μὲν πετασμένος, παῖς; αὐτὸς πείθειτο μὲν
λατούς πετείρεται;

Θεώρημα Θ'.

§. 45. „ **E**ἰπλοῦ; οὐ κίνηται; αἴτιος τοῦ λότου τῷ δε^τ
„ τεμαχίῳ τὸν ἐπεργεῖται μητρὸν τοῦτον, οὐκέτι δέ, κανετλῶν εἰ^τ
„ ται φύσεις τὸν φυχὴν, καὶ οὐδὲ οὐδέ τῷ εἰφέτηρι, οἷς
„ εἰξειροῦνται.

Μεταβάλλει γάρ οὐ φυχὴ γῆ τῷ αἰπλοῖς τοῖς αράζυματι
προ-

(1) Πατ., Β'. Φαν. 232.

(2) Πατ., Ηρακλείην τοῖς ἑρμ. Λαμα. Ε.Π. Δ'. Καρ. 2.

(3) Π. τοῦ Αιγαίου. Ιερ. 2.

παροσέχει, αφ' ἐπέργη φόρον γραντικῶς μεθισάμεν, τῷ
διπλεῖ λόγῳ συτῇ αμειβομένως, καὶ ἄλλας ἄλλων διαδεχομέ-
ναι. (Ἡ. χ ξή.) καὶ τῷ ἄλλα cξ ἄλλων διπλέρεντ, δια-
φέντη τὰς διατοίας, καὶ τὰς δόξας μεταβάσεων, δοτὸν τὰ
πράγματα εἰπεῖ τὸ επόμιμον. (Ḫ. χ π'.) Καὶ τῷ ἄλλα
αρδὸν ἄλλων προσαιρεῖσθαι, τὰ μὲν Θηραμάτων, τὰ δὲ εἰ-
γλίτεσσον (Ḫ. χ πά. χ π β'.). Μεταβάλλει δὲ καὶ καθ' ἔ-
ξιν, cξ αὐτοῖς γράψαν ποειζομένην, καὶ ἐκ μοχθησάσεως εἰς
αρετὴν εἰδοποιείμενην, καὶ μεταρρύθμιζομένην. Επὶ τότου
cξ παίτων τὸ δυνάμενον. ἔχεσσα, εἰς τὸ ὀμηργεῖα γίγνε-
ται. Προσῆποτι θεται γάρ σει τὰ εἴται, οὐδέ πως εἴραι,
ποδούσια θεται. (Ḫ. ρ γ β'.) Εώς ἅρα οὐ κίρησις αὐτὶ τῆς
δοτῆς τὰ δυνάμεις εἰπεῖ τὸ ὀμηργεῖα μεταβολῆς, κτ. Ο. Η.
ττ. Α'.

Αλλ' εἰπεῖ τὸ γρυγώσκειν, νῦν μὲν οἴκοδεν εἰς τὸ μητα-
βάθμεον εἰπεῖγεται, νῦν δὲ Θύραθεν ψῆφον εργοποιούσιν
καὶ σώματα αφοσθέλων ἐνάγεται· (§. χοά.) καὶ εἰπεῖ
τοῦ προσαιρέσθεων δὲ ὠταύτως· (§. χπά. γπβ.) διὸ καὶ
οἱ μὲν αὐτοδίοικοι πως εἰσὶν, οἱ δὲ ὑφ' ἑτέρων. Καὶ οἱ
μὲν αἰδημερέτως βουλχειράντες, οἵς αὖ βουλχειροῖσιν, οἱ δὲ
ἄλλοι αφοβόπτης τῆς φύσεος πῶν ἄλλων κινήματος διεπεράζαντο.
Ἄρτι καὶ ὑφ' ἑαυτῶς, καὶ ὑφ' ἑτέρων. "Οπερὲ λίγον τὸ Β', καὶ τὸ Ι'.
Τὸ δὲ ὑφ' ἑτέρων ἐνάγοντες δῆλος σωματικῆτηνος κινήσεως, ὡς
εἰς αἴφορον; ἐκλιππέον. Τὸ γάρ σῶμα κυρίως εἰσὶ τὸ κι-
νήματος, κτεῖται δὲ ἡ φύση, ἢ τινὰ σὺ τῷ σώματι κίνη-
σιν γρατικῶς αφοσθέλαιμβάνσα, καὶ δὴ καὶ τῷ σὺ κινηματού-
ειναι γε συμβεβηκός, αὐτῷ πως συμμετεῖται μόνη τῷ σώ-
ματι. "Αρτὶ κτ. Ο. Η. τὸ Β'.

Σχόλιον.

§. 4. n. **O**τι δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐν φίει κίνησίς τις λέγεται εἶναι, οὐκ ἐν αὐτῷ τῇ τυχῇ ὑποθεωρεῖσθαι, καὶ οὐδὲν ἄλλοις (§. φοά. φοβ.) φθάσας οὕτων ὁ λόγος λιώσει αἴλιτο. "Εσίκε δὲ πρὸς τῶν ποιαύτερων κίνησιν καὶ τὸν Πλάτωνα απιδεύτοις,, τὸν μὲν τῷ Φαιδρῷ αὐτοκίνητον ὀείσαθαι πήρε

„ φυχιών. Εν δὲ τῷ Γ'. τῷ Νόμῳ, διαμαρτύρειον ἀντλεῖ
,, κινέιν. Άλλα καὶ Αεισοπόλιν αὐτὸν, καὶ τοι σφοδρῶς ἀ-
γωνιζόμενον (1), τὸ καθ' ἑαυτῶν κινέιδαι τὴν φυχιῶν ἀ-
ποδεῖξαι εἴτι εἶναι τῷ αἰδημάτων, καὶ τῷ Πλάτωνι δοκεῖν
τὸ αὐτοφέρεθαι; (ἡ φασὶ Σιμπλίκιος, καὶ Φιλόπονος (2),
εἴτις τεύτης διτοσερεῖν οἵοιτο τῆς κινήσεως τὴν φυχιῶν,
τοῦ πολὺ τῆς τῷ Φιλοσόφᾳ ἐννοίας, μᾶλλον δὲ τῷ πατού
διαμαρτύρειν. Αποδίξει γάρ εἰκεῖνος (3) ὃν τοῖς Φυσικοῖς,
ὅτι κινητοὶ αἰπλῶς εἰσίν, οὐ τῷ διωάρμενον ὅντος ἐντελέχεια ἡ
τοιάτου, καὶ ὅδὸν εἰσον τινὰ δότο τῆς διωάρμενος ἐπὶ τῷ ε-
τέργειαν, διαφθινάμενος τὸ κινέιδαι, ἐν ἄλλοις πη (4) ὁ
αὐτὸς εἰσηγεῖται, οἷς οὐ φυχὴ διωάρμενη τυγχανεῖ νύξ.
,, Καὶ ὅτι γίνεται ποτε Νᾶς ἐνεργείᾳ. Καὶ εὖχε, φησὶν,
,, οἱ λέγοντες τὴν φυχιῶν τόπουν εἰδῶν. Πλαίσιον ὅτι ύπ πά-
,, σα, αὖτις οὐκτική. Καὶ ύπερ ἐντελέχεια, αὖτις ταῦτα εἴδη
,, διωάρμενοι. Καὶ πάλιν, φησίτι, ὅτι θεωριατείων θοικοῖ
,, αἰχάρφω. Ταῦτα δὲ εἰπεῖν (οὓς αναπτύσσει ὁ Φιλό-
,, πόνος) διωάρμενοι θεωριατείων, οὐ γίνεται ποτε ἐνερ-
,, γείᾳ γενεαμιμόν. Καὶ μὲν εἰσὶν οἵσι δότο τῷ Περιπά-
,, τε ταῦτα ύπ δοκεῖ. Φαστὸν γάρ εἴτι εὐ τῷ Γ'. Βιβλ. τῶν
Φυσικῶν, ὄλοχερέστερον τῷ τοιούτῃ κινήσεως εἰπὼν, μεταβολῶν
αὐτῶν σχετόμασθε. Εν δὲ τῷ Ε'. Βιβλ. διοργανόμενος α-
περβέστερον, φησὶ τὴν μεταβολῶν βηττάλεον εἴται τῆς κι-
νήσεως, οὓς ἔχειντος καὶ τὰς τέσσαρας κατηγορίας γίνομέ-
νος, τὰς μὲν ὅπερ ταῖς τετοιοῖς μόναις προσῳ, καὶ ποιῶν, καὶ πά-
κινησεῖς εἶναι, τὰς δὲ κατ' οὐταν τοιούτων. Διὸ γάρ τὸ κι-
νήματον μείνει ἵνα καὶ πιπτεῖ. τὸ δὲ γίνομένον, καὶ φθει-
ρόμενον, ωὶ μοίνει. Διὸ καὶ τῶν κίνησιν ἄλλως δεῖξεται εὐ-
εκείνοις „, φησὶ δῆ κίνητιν εἶναι τὴν οὐκείδοτεποικιλίαν,
,, εἰς εἰδοπεποικιλίου μεταβολῶν. Ταῦτα δὲ εἰπεῖν τὴν

,, σχ.

(1) Βιβλ. Λ'. Πιεῖ φυχ.

(2) Αὐτ. εὐ Υπεριμματι.

(3) Βιβλ. Γ'. Φυσικ. Ακρούσ.

(4) Εγ. τῷ Α'. τῷ πιεῖ φυχ.

„ εἰς ψυχικόν εἰς ψυχείμφον· οὐ δὲ γέρεσις καὶ φθορά,
„ οὐ μὴ εἰς αἰσιόν εἰς εἶδος μεταβάλλει, οὐ δὲ εἰς εἶδο-
„ πεποιημένα εἰς αἰσιόν. Πρὸς ταῦτα μόνοι καὶ αγερ-
γῶν ὁ Φιλόπονος (1) απαντήσας φαίνεται, αἰδηπτικευκών.

Α'. Επειδὴ δῆ οὐ πᾶς μεταβολῆς σειρμός, ταῦτα αὐτοῖς
πᾶς φυχῆς ἀρμόζει, ταῦτα μεταβάλλειν ρύτεον την̄ φυχῶν̄,
καὶ μίαν τῷ τελῶν χαπτυρεῖν, καὶ ὅπω κινητίσεται· οὐ δῆ
εἰ αὐταῖς μεταβολῇ, οὐ κακείνοις δεκεῖ, κυρεώτατα κίνη-
σις. Ή, εἰ μη τὰς βάλονται, δητὶ τῶν κατ' ἄστιν μετα-
βολῶν καταφύκετον. „ Τότο δὲ οὗτοι γέρεσις, ταῦτα φθορά·
„ οὕτω ὁπλικά μὲν μανθανόν γίνεται μὴν αὐτῶν ἔργον,
„ οὐταν δὲ αγνοή φθείρεται. Λλακ πῦτο καταγέλασον·
„ οὐδὲν οὐ φυχὴ φυχῇ καὶ φρίν μάθη. Εἰ τοίνυν μὴ κα-
τ' ἄστιν μεταβάλλει, αἰάγην κατ' αἴλλου τινὰ τῷ καπη-
ζειρῶν την̄ μεταβολῶν αὐτοῖς εἶναι. Λι δὲ κατ' ἐκείνας
μεταβολαὶ κινήσεις εἰσίν· χιτῶται ἄρα καὶ οὐ φυχή. Εἰ
δὲ φαίνεται καὶ ὁ Αεισοτέλης τῶν ἐκ τῆς διωμάτης εἰς τὸ
συεργείᾳ μεταβολῶν πᾶς φυχῆς γέρεσιν μᾶλλον λέγων
εἶναι, καὶ αἱλοίσισιν· (φαμή δῆ αἵ τοιετος δητίσιμων
εἰδένετο) αλλ' οὐ γέρεσις κινητεύεται πᾶς τελειότητος οὐσί, φη-
σίν, καὶ τῆς οὐσίας· οὕτω τῆς γέρεσις τὸ τοιετον, οὐχ α-
πλῶς γέρεσις.

Β'. Καὶ ἄλλως οὐ κακία ταῦτα οὐδὲν σκαντίας εἰσίν·
Εἰ δῆ καὶ λέγεται σέρνοις εἰρας οὐ κακία ως αἴσεισον καὶ
αἰσιόν, αλλ' οὐ δῆ τὸ μεταβάλλειν εἰς αἴστην, σκαν-
τίον εἶσαι, καὶ σέρνοις· μεταβάλλει δὲ τὸ σκαντίον εἰς
τὸ σκαντίον, ως τὸ μέλλων εἰς τὸ λατεύον· οὐκέντα οὐ φυχῇ
οὐ κακίας εἰς αἴστην μεταβάλλει. Καὶ ἐμπαλιν· ταῦ-
τα δὲ σκαντία. Ή δῆ εἰς τὰ σκαντία μεταβολὴ κίνησις
οὐσία· ταῦτα δῆ τῶν ποιότητα αἰάγονται. Κινεῖται ἄρα οὐ
φυχή.

Γ'. Καὶ ἄλλως, αὐτὸς φησίν οὐ Αεισοτέλης, ταῦτη δημοφέ-
ρεια κίνησις συεργείας, τῷ τελῶν μὴν κίνησιν αἴτελη σκέψη,
„ γειαν,

(1) Επ. Υπερμήμ.

„ γέλιαν, τὰς δὲ ὄνεργαν αὐθρόαν είναι. Διὸ τοὺς τὰς θεῖας
 „ αὐτούς δυνάμεως ὄνεργαν είναι ἔφη· ὅτεν εἰζήνησεν όν
 „ τὴν φυσικὴν Ἀκροάσει, πόπερον δύο εἰσὶν αἱ κίνησις όν
 „ τῷ κινύντι, καὶ τῷ κινουμένῳ, οὐ μία; Καὶ ἔδειξεν ὅτι
 „ μία. Εἶτα παλινοεἰπώτε τίνος αὐτὸν οὐ κίνησις, τοῦ
 „ κινύντος, οὐ τῷ κινουμένῳ; καὶ ἔδειξεν ὅτι τῷ κινουμένῳ. Ε-
 „ κεῖνος δῆδεν ὅτι τῷ αἰτελῆς εἰς τὸ τέλειον προβαίνων,
 „ οὐχ οὐ κινάντις, αὐτὸς τῷ μαθητῇ ἔχει, καὶ τῷ Διδασκά-
 „ λῷ. Μία γάρ οὐ κίνησις ἐπ' ἀμφοῖν, ἀρχομένη μὲν δότο
 „ τῷ Διδασκάλῳ, πελμπῶσα δὲ εἰς τὸν μαθητῶν. Κινεῖ-
 „ ται δῆδε οὐχ οὐ Διδασκαλός, αὐτὸς μαθητής· οὐ μὲν γάρ
 „ ἔχει τὴν ἔξιν, φιστή, πλείαν καὶ αὐθρόαν· οὐ δὲ εἰς ταῦ-
 „ τὸν αὔγεται τοῦ μέρος. Εἰ τοίνυν κατ' αὐτὸν κίνησις μὲν
 „ δῆδεν οὐ αἰτελῆς, οὐ δὲ ὄνεργαν αὐθρόαν δῆδεν, ἐρωτίσομεν
 „ αὐτὸν δῆπε τυχῆς πάσι τοῖς; κινεῖται, οὐ τοῦ; Εἰ μὲν τοῦ
 „ κινεῖται καὶ προκόπτει δότο τῷ αἰτελῆς δῆπε τῷ τέλειον, οὐ
 „ κινεῖται δότο ἀγνωσίας εἰς γυνάσιν, οὐδὲ δότο προτάσεων
 „ δῆπε συμπεράσματα. Εἰ δὲ παῦτα δῆπε τυχῆς ὄρωνται,
 „ καὶ αὐθρόαν οὐκ ἔχει τὴν ὄνεργειαν, οὐδὲ εἰσιν αὖτε δυνά-
 „ μεως ὄνεργεια, κινεῖται δῆρα· τότο δῆδε καὶ αὐτὸς αἰρέσατο
 „ κίνησιν εἶναι, τὴν σύδον τὴν οὐκ τῷ αἰτελῆς δῆπε τὸ τέ-
 „ λειον.

Δ'. Καὶ ἄλλως, αὐτὸς φιστήν, ὅτι όντος τὸ πρότερον καὶ
 „ τὸ ὑσερον, όν τάπις παῖτως καὶ χρόνος· οὐκ τῷ χρόνῳ δῆδε
 „ ἐφίκει τὸ πρότερον καὶ τὸ ὑσερον, οἵτις αὐτὸς ἐφίκοι· όντος
 „ δὲ χρόνος, όν τάπις παῖτως καὶ κίνησις. Καὶ γάρ ἐπαλ-
 „ λάττωσι παῖτα· ἔτι δὲ ὄν τυχῆς τὸ πρότερον καὶ τὸ ὑσε-
 „ ρον. Καὶ κίνησις δῆρα· ὅτι δὲ δῆδεν όν τυχῆς τὸ πρότε-
 „ ρον καὶ τὸ ὑσερον προφανές· μέτεπει γάντι δότο προτάσεως
 „ εἰς συμπέρασμα, καὶ όν παῖτα ἄμα γυνώσκει, αὐτὸς δῆ-
 „ λο πρὸ δῆλος· οὐδὲ παῖτων ἄμα ὡν οἶδε τὴν προχείρη-
 „ σιν ποιεῖται, αὐτὸς τῷ μὲν πρότερον, τῷ δὲ ὑσερον. Καὶ
 „ καθόλου μέτεπει δότο ἀρετῆς εἰς κακίαν, καὶ δότο ἀ-
 „ γνωσίας εἰς γυνάσιν.

Τησσαραπτέον τοίνυν μή τῷ Φιλοπόνῳ, ὅτι εὐγνώμων
 „ διαιτητῇ μηδέ λόγων τάπων, γνημία εὑρεθήσεται μάχη όν
 „ αὐτοῖς· (Ἀεισοτέλει καὶ Πλάτωνι.) πάλιν όν μόνας

πΑΝΕΠΙΣΤΗΡΙΟ ΒΡΕΣΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΖΑΡΙΔΗΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΒΡΕΣΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΕΠΙΧΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΖΑΡΙΔΗΟΥ

„ταῖς φαναις· ὅστερ ἦδ πολλαχός εἴωθε ποιεῖν, τὸ φαι·
„νόμιμον εἰλέγχειν, ὥπο κάτηται· εἰπεῖδὴ γάρ αἱ δυτικ·
„κινήσεις, αἱ καὶ σωμεγνωσμάται οἵμιν εἰσὶ, μόραι αἱ φυ·
„σικαὶ, τόπων δὲ εἰδεμίαις η̄ φυχὴ κινεῖται. Οὔτε ἦδ εὐ·
„ξεῖται, η̄ μειάται, η̄ ψυχὴ ποιεῖται, η̄ κατὰ τόπον μετα·
„βίλλει, ἵνα μητίστη τὸ Πλάτωνος ἀεικίντον λέγοντος τὸν
„φυχὸν, γουσσεῖν αὐτὸν μίαν τριβ φυτικῶν, καὶ σωμ·
„γωσμάτων οἵμιν κινήσεων λέγειν αὐτὸν κινεῖθαι, οὐτότο·
„δημητρίου αὐτὸς παντλῶς ἀεικίντον μόραι ταύτας τὰς κι·
„νήσεις, οὐδὲν ἀληθῆς οἱ λόγοις, καὶ Πλάτων δοκῶν, εἴ·
„τε φασματείν αὐτῶν οὐδὲ οἱ Πλάτωνοι οἴεται εἶναι. Κινοῖτο
„οἱ αἱ οὐ οὐ Πλάτων; αἰλλὰ τινὰς κινέταις τὰς γοντικάς,
„καὶ μάλιστα τὰς ζωτικάς· καθ' αἱ οὐ μάλιστα ἀεικίντον
„αὐτῶν εὑτίνειν εἶναι οἱ Πλάτων. Ζωτικοῖς ἦδ φέναι, καὶ τοῦ
„κάροις οὗτος τῷ ζώει, καὶ ύπεινται, ὅτε καπηποντικῶς οὐκ
„ἐπεργεῖται. Τὸν οὐ Πλάτωνος πᾶσαν ἀπλῶς ἐπεργεῖται κίνη·
„σιν εἰναι λέγοντες, τὸ δὲ Λειτοτέλειας μόραις τὰς φυτ·
„καὶ κινήσεις εἶναι λέγοντες, αἰληθῆς οὐ οἱ λόγοις οἱ κινεῖ·
„θαι λέγων τὸν φυχὸν οὐ Πλάτωνα, καὶ οἱ μὴ κινεῖθαι
„οὐ οὐ Λειτοτέλεια. Καὶ οὐ μόνοις φέμεσσιν η̄ φύσιονία εύ·
„είσκεται.

Θεώρημα Ι'.

§. 43'. „Τὸν φυχὸν οὐ μερῶν, εἰπεῖς αἰλλήλων συγ·
„κεκριτέθαις αδιώσαπτο.

„Ηπειρὸν κατάκθοντες τῷ οὐτῷ μερῶν γονίσαι, καὶ αρσε·
„λεῖται, η̄ καθ' αἴτιον τόπων, η̄ οὐ πλεύσιον, η̄ οὐ παθτόν.

„Αλλα εἰ κατάκθοντες, οὐδὲ γονίσαι ἄρα, οὐδὲ αρσελεῖται.

Εἰ δὲ καθ' αὐτόν, τόπον ἄρα η̄ φυχὴ· τὸ δὲ λειπόντες
τὸ δὲ δικαίον, οὐπιστέρων εἴτε, καὶ εἰπάτεως σιαστοῦ αἴ·
μοιρού, οὐδὲ οὐπιστέρων οὐδὲ οὐπιστέρων τὸ πεδίον· αἰλλῶς τε
οὐδὲ οὐδὲ κινεῖσιν εἰπεῖν μέρος. Ή γάρ εἰκαστον ἔχειν εἰς
πλείονα τυγχανεῖ διαιρετόν, διὸ οὐδὲ καθ' αὐτόν η̄ φυχὴ γονί·
σαι, καὶ αρσελεῖται (οὐ τὸ πεδίον οὐδὲ) κατὰ δὲ πλείονα, η̄
ταῦτα.

Εἰ